

Plátek

Rok: 2016

Číslo: 4

Mikuláš ve škole

Vánoce

Vánoce přicházejí

Exkurze 9. ročníků

Vánoční křížovka

Nad dopisy čtenářů

Projektový den

Veselé Vánoce

Ahoj čtenáři!

Takže... zase po roce přichází k nám Vánoce. A spolu s nimi i další číslo našeho školního časopisu Plátek samozřejmě s vánoční tematikou. Udělte si horké kakao, dospělí kávu, usadte se do tepla vašeho domova, kde je všem nejlépe, a dovolte nám, abychom vám i my při čtení Plátku navodili vánoční náladu a pohodu a snad vám vykouzlili i úsměv na tváři. O tom přece tyto svátky jsou, ne? Nicméně Vánoce si představují jako období, kdy si má člověk odpočinout a zabývat se činnostmi souvisejícími s přípravami Štědrého dne. Nezapomeňte navštívit vánoční trhy, nakoupit dárky svým blízkým, něco dobrého upéct. Vyzkoušejte třeba náš recept na vánoční cukroví.

Doufám, že u některých článků zavzpomínáte na akce, které se na naší škole udály v adventním období. No řekněte, koho by nezajímalo rozhovor s Mikulášem, projektový den prvního stupně zaměřený na výrobu vánočních ozdob a dalších věcí určených ke zkrášlení domova? Vyluštěte si vánoční křížovku, ceny budou opět skvělé a určitě vás po vánočních prázdninách potěší. Také parlament žil vánočními akcemi, o jejich přípravách se dočtete v článku Kamči Vyskočilové. Přinášíme také informace o exkurzích, kterých se zúčastnili devátáci a osmáci. Nezapomněli jsme ani na projektový den žáků 2. stupně. Ještě bych se chtěla omluvit za to, že jsme nesplnili slib a nevydali anglické básničky některých žáků. Nebojte se, dojde i na ně. Máme je dobře uložené a víc se nám budou hodit do jarního čísla.

Je mně naprosto jasné, že my, žáci devátých ročníků, dostaneme nějaké úkoly, abychom se připravovali na přijímačky, ale i přesto si určitě prázdniny užijeme.

Silvestra oslavte radostně a nezapomeňte si dát nějaké to předsevzetí. Za celý Plátek přeji všem krásné prožití vánočních svátků, spoustu dárek, po kterých toužíte, a v novém roce ať se vám vše jen daří.

Sabina Stloukalová 9. B, šéfredaktorka

Z parlamentu

Od posledního vydání Plátku máme za sebou už několik schůzí školního parlamentu, na kterých mimo jiné připravujeme i akce pro vás. Plánovanou soutěž pán Podzim a paní Podzimová jsme byli schopni zrealizovat až na konci listopadu, i když se měla konat už o 14 dnů dříve, ale kvůli jiným akcím se musela odložit. Vítězové obdrželi slíbenou poukázku do Coopu v hodnotě 100Kč. Soutěže se zúčastnilo opravdu hodně dětí, které se převlékly do podzimních barev a ozdobily se například listy, podzimními plody, některé měly ušité překrásné oblečky. Do soutěže se nejvíce zapojili žáci z prvního stupně, zejména z 1. a 2. třídy, a z druhého stupně soutěž oslovila žáky 6. tříd. Vítězové mohli být ale jenom dva.

Výběr nejkrásnějších převleků probíhal takhle: Členové parlamentu se sešli v pondělí 26. listopadu v 7:40 u busty J. A. Komenského v prvním patře a rozdělili si třídy. Každý člen parlamentu měl vybrat v přidělené třídě jednu holku a jednoho kluka, u kterých se mu převlek nejvíce líbil, a přivést je k bustě Komenského. Tam jsme vítěze ze tříd rozdělili na holky a kluky a postavili je do řady. Nejdříve jsme hodnotili pána Podzimu. Každý z parlamentu si stoupl za soutěžícího, který se mu nejvíce líbil. Paní učitelka Máslová nás spočítala a ten, za kým stálo nejvíce lidí, vyhrál. Vítězem se stal Dominik Dostál z 1. B. Stejným způsobem jsme vybírali také paní Podzimovou. Vítězkou se stala Valentýna Baňová z 5. B. Výhercům gratulujeme!

Po podzimní soutěži následovala příprava předvánočních akcí. Každý rok se v parlamentu bavíme o vánočním stromu před školou. Kdo ho donese? Jaké budou ozdoby a kdo je vyrobí? Tento rok to nebylo jiné. Nejprve jsme museli zajistit stromek. Nakonec jsme sehnali stromky dva - jeden je umístěný na balkóně a druhý ve vestibulu u vchodu. Děkujeme za ně našim spolužákům, a zejména jejich rodičům. Tentokrát jsme ozdoby nevyrobili z cédek, ale z polystyrénu. Ozdoby napřed vyřezali David Svoboda, Roman Záboj a Jaromír Kleveta z 9. A, ale byly moc velké, a tak Martin Němeček a Jaromír Kleveta z 9. A vyrobili menší. Stromek tedy zdobí zlaté hvězdičky a kometa a baňky od žáků ze školní družiny. Doufáme, že se vám školní stromeček líbí.

1. B plná podzimničků

Letos jsme opět vyhlásili soutěž o nejkrásnější vánoční výzdobu třídy. Letos jsme do hodnocení zahrnuli zejména ozdoby vlastnoručně vyrobené, originalitu, vyzdobené nástěnky a celkový dojem. Vyhlášení vítězné třídy se uskuteční 22. prosince 2016 v tělocvičně.

Poslední akcí v letošním roce byl Winter cup, vánoční turnaj ve vybíjené. Vítězné třídy obdrží na slavnostním vyhlášení 22.12. pohár a nějakou tu sladkost. Kromě toho členové parlamentu vybrali tři nejlepší hráče z každé skupiny, kteří budou také oceněni. Medaile pro ně dodala firma pana Vlka Gatema a diplomy vytvořila Mája Zouharová. Snad se nám slavnostní vyhlášení povede.

Kamila Vyskočilová, zapisovatelka v parlamentu

Vánoce, Vánoce přicházejí

Asi většina z nás prožívá měsíc prosinec hlavně myšlenkami na Vánoce. Také ve školní družině se na ně těšíme a připravujeme. A protože je pro nás nejznámějším symbolem Vánoc nazdobený stromeček, naše přípravy jsme zahájili výrobou různých ozdob.

Ty první, které jsme letos s paní učitelkou vyráběli, byly hodně netradiční. Při jejich výrobě jsme recyklovali použité PET lahve a výsledkem jsme byli překvapeni. Vločky, které nám pod rukama vznikaly, nás doslova okouzly, a tak jsme se chtěli o tu krásu podělit i s vámi. Měli jsme velkou radost, když nám paní učitelka domluvila, že letos budeme zdobit náš školní vánoční strom! Ve středu 30. listopadu jsme se dokonce vypravili na balkon nad vchodem do školy a společně s Lukášem Kochem, předsedou žakovského parlamentu, a Radkem Mikulou, místopředsedou, stromek nazdobili.

Ale co by to bylo za Vánoce bez ozdob z perníku? I ty jsme si letos v družině vyrobili a představte si, zase netradičně!! Tentokrát nám paní učitelka přinesla perníčky, které již byly upečené, a našim úkolem bylo je nazdobit. Jaké nás však čekalo překvapení, když jsme místo cukrové polevy dostali kelímek s bílou barvou a do rukou štětečky. Ano, tušíte správně. Tentokrát jsme zdobili tradiční perníčky z netradičního těsta, ze škrobu, sody a vody. Takže nejsou jedlé, ale zato hodně trvanlivé. A o tom, že jsou od těch jedlých skutečně k nerozeznání, se můžete přesvědčit u vchodu do školy, kde zdobí stromeček.

Děti ze 4. oddělení ŠD

Mikulášská nadílka

Kluci z 9. A si s paní učitelkou Nesnídalovou domluvili, že letos budou chodit za čerty a holky budou andělé. Rozhodovalo se, kdo se ujme role Mikuláše. Pro svoji výšku připadali v úvahu Jan Ryzí a Jindra Chlup. Nakonec se této nelehké práce ujal Jindra. A nastaly velké přípravy. Kluci si na třídním chatu domlouvali, jaké si vezmou kožichy, boty, kalhoty, a holky zase řešily problém, jak vyrobí křídla nebo kde vezmou šaty. Zpočátku to vypadalo, že se ani nedomluví. S přípravami se začalo už ve čtvrtek 1. prosince a v pátek po vyučování si holky konečně vyrobily pěkná křídla.

V pondělí 5. prosince se všichni sešli už před sedmou hodinou (nikomu nevadilo, že musel vstávat brzy) v malé tělocvičně. Holky ještě dodělaly pár úprav na křídlech andělů, nakulmovaly si vlasy, namalovaly se a oblékly si šaty a připevnily si svatozář. Boty a nejrůznější přezůvky se jim k andělským kostýmům nelíbily, chodily proto bosky. Kluci si z briket a uhlí udělali prášek na začernění sebe a zlobivých dětí. Oblékli si kožichy a připevnili si rohy. Zakázané měli hrůzostrašné škrabošky. Mikuláš si připevnil vousy, které mu zapůjčila paní učitelka. Musím říct, že měl pěkný kostým. Netrpělivě všichni čekali na začátek první vyučovací hodiny.

Nejprve šel průvod do 1. B. Byla to přece jen první zastávka, a proto byli všichni trochu nervózní, hlavně Mikuláš, protože on to celé „vedl“. Nakonec se ale ukázalo, že se neměli čeho obávat. Mikuláš řekl, co říct měl, andělci rozdali nadílku v podobě perníku a čerti si nikoho neodnesli. Prváčci jim za odměnu zazpívali písničku. Ve druhých třídách to bylo také ještě dobré, ale od třetích tříd už se to začalo trochu přiosťřovat. Některé děti na čerty začaly pokřikovat, že se nebojí a že loni byli strašidelnější. Nikoho to ale neodradilo. Ba naopak. Čerty to přimělo k tomu, aby byli přísnější, a dokonce si odnesli některé zlobivce v pytlích. Nakonec se Mikulášův průvod zastavil ukázat se paním učitelkám a žákům z druhého stupně. Po celé akci si nezapomněli udělat pár selfieček a společné foto.

Potom se všichni z Mikulášovy družiny opět proměnili v žáky. Převlékli se a uklidili prostor tělocvičny. Věřím, že se hodně lidem kostýmy líbily a že se některé děti bály. A i pro ty, co se nebály, byla tato akce oživením všedních školních dnů. Žáci z 9. A si tento den náramně užili až na to, že se pak museli ještě dvě hodiny učit.

Lucka Bartůšková, 9. A, anděl

Já a čert

Po nadílce ve škole měl přijít Mikuláš s čerty a anděly k nám domů. Moc jsem se těšila, ale mladší bratr dělal strašné scény. Zazvonil zvonek, otevřely se dveře a do pokoje vstoupil jako první Mikuláš, pak přiběhli čerti a nakonec přišli andělé. Můj bratr si hrál tak dvě minuty na hrdinu a pak se rozbrečel. No a já jsem to nemohla vydržet a začala jsem se hlasitě smát. Jenomže Mikuláš řekl: „Do pytle s ní!“ Přiskočili ke mně tři čerti, nasoukali mě do pytle a vynesli mě ven před barák. Tam mě nechali, šli dovnitř a zamkli dveře. Štěstí bylo, že Mikuláš je hodný a při odchodu mně nadílku taky dal.

H. H.

Já a čert jsme si podobní, pořád křičíme a jsme vcelku strašidelní. Rozdílní jsme ve výšce a nepochybně já mám větší strach z něj než on ze mě. Ale naštěstí čert vždy doprovází Mikuláše a anděly, a když je nejhůř, ti jsou tu pro mě.

J. P.

Na čerta jsem se šel podívat na náměstí v Lysicích. Ze začátku byli k vidění pouze andělé, později přišli i čerti. Ke konci programu přijel na koni i vytoužený Mikuláš. Všem dětem dal sladkosti. Mikulášský večer jsem si užil.

D. F.

Kdo je kdo?

V pondělí 5. prosince k nám tradičně zavítal Mikuláš se svojí andělskou družinou a zástupem čertů z pekla. Během dopoledne jste je mohli potkat v naší škole. Navštívil každou třídu prvního stupně a na závěr i své starší spolužáky. Toho nešťastníka, který na čerty natrefil, jste mohli poznat podle šmouh od uhlí na obličejí. Já jsem je čírou náhodou také potkala a kromě černých tváří jsem si odnesla i pár odpovědí Mikuláše na své otázky. Neprozradím vám, kdo se této důležité role ujal, ale pokud jste byli pozorní, mohli jste pod bílými vousy poznat devátáka a nebo si jeho jména všimnout v tomto Plátku. Pokud víte, jaký deváták se pod maskou skrýval, jistě lehce uhodnete, **z jaké vesnice k nám přišel**. Svůj tip mi předejte do konce ledna, nezapomeňte připsat také své jméno a třídu. Čekají na vás skvělé ceny.

Krásný den, Mikuláši!

Ahoj slečno redaktorko! Jak se máš?

Mám se skvěle, děkuji za optání. Jak se ti letos líbilo u nás ve škole?

Letos to bylo úžasné. Moc se mi u vás líbilo. Jen mi vadily některé dětičky, které narušovaly chod našeho programu a obtěžovaly moji družinu, když jsme byli v provizorním pekle.

Která třída byla nejhodnější a která naopak nejzlobivější?

V každém ročníku se našli zlobivci i ti hodní. Nejde to takto porovnat.

Co tvoje družina? Bály se děti čertů?

Samozřejmě, že se bály. Někteří čerti byli opravdu strašidelní. Chrastění řetězů se rozléhalo chodbami po celé škole. Ještě že se mnou chodili moji andělíci. Byli zkrátka kouzelní, hlavně holčičky si je zamilovaly.

Všimla jsem si spousty žáků i učitelů procházejících se po škole s obličejí od sazí. Vypadá to, že se své práce letos čertíci opravdu ujali na sto procent.

Děkujeme za poklonu. Ano, tento rok se čerti neflákali a pracovali s velkým odhodláním. A za to jsem rád.

Odnesli si čerti i nějaké děti s sebou do pekla?

Napočítal jsem deset dětí. Děti však nakonec slíbily, že budou hodné, a rohatí je poté vrátili zpět do tříd.

Byly děti rády, že jsi za nimi s družinou přišel, nebo spíše ne – bály se?

Osobně si myslím, že byly rády, ale jistě se také někteří báli. Strach je přirozený, je třeba mu čelit, ale k mým pekelníkům vzbuzovat strach zkrátka patří. Nebylo se čeho obávat. Obzvláště letos jsem se snažil, aby byli na děti hodní.

Přijdeš k nám i příští rok?

Určitě se s věrnou družinou přijdeme podívat na ty hříšníky, kteří byli letos zapsáni ve Velké knize hříchů. Třeba jich bude méně.

Jak bys shrnul návštěvu na naší škole?

Letošní návštěva se mi moc líbila. Máte opravdu milé a odvážné žáky. Všem bych chtěl vzkázat, aby byli na sebe hodní. Učitelé na žáky a obráceně a také, aby se k sobě žáci pěkně chovali navzájem. Děti, poslouchejte rodiče a učitele a uvidíme se příští rok.

Děkuji za rozhovor. Moc se těším na příští prosinec.

I já děkuji. Všem přeji i za čertíky a andílky veselé Vánoce a šťastný nový rok!

Gabriela Vlachová, 9. B

Mikuláš ve škole

Členové Mikulášovy družiny mě zachránili při Olympiádě z českého jazyka. Vypůjčila jsem si je do své slohové práce na téma Moje vzlety a pády. Tady je:

Andělíček a čert

Proč se vlastně děje to, že někdy se nám daří, a někdy ne? Proč jsme tak často neúspěšní? Protože andělíček a čert se nad námi neustále vznášejí.

Byla hodina přírodopisu a já dostala dobrou známku z testu. Paní učitelka nám řekla, že obdobný test budeme psát ještě jednou. Přišla jsem domů a usnula. Zdál se mi sen, že mi nad hlavou letí bílý andělek se světle modrými křídly a šeptá mi: „Vzbud' se a uč se!“ Už jsem ho chtěla poslechnout, ale najednou se přede mnou objevil rudý a zarostlý čert. „Spi klidně dál. Neuč se! Zaručím ti dobrou známku,“ řekl mi. Probudila jsem se zmatená a s mnoha otázkami. A hodilo se mi dát na radu čerta.

Za pár dní jsme test psali znovu a já si díky čertovi vysloužila jistou pětku. Byla jsem zklamaná. V noci si zlobivec přišel se mnou popovídat znovu. „Ty jsi ale zlý!“ křičela jsem na něj. „Jsem zlý? No možné to je, ale od čeho máš andílka?“ vysmál se mi. Andělek se smutně podíval. Následovala dlouhá hádka a já v zápalu boje do čerta kopl. Upadl a už nevstal. Vtom jsem se probudila. Tentokrát jsem nic nenechala náhodě a zašla si test opravit.

„Jak to, že jsi měla minule pětku, když teď máš jedničku? Učila ses?“ zeptala se paní učitelka. Pokrčila jsem rameny. No copak jsem jí mohla vykládat o čertovi?

Došla jsem tedy k závěru, že vlastně za moje vzlety a pády může andělek a čert. Každý z nás v životě jednou poslechne toho, podruhé onoho. Protože jsem se prozatím s čertem vypořádala, žádné pády mně nehrozí, ale člověk nikdy neví, kdy se ten uličník zase objeví.

Tereza Novotná, 8. B

Bible a my

Dne 22. listopadu 2016 proběhlo na naší škole okresní kolo soutěže Bible a my. Žáci byli rozděleni do třech kategorií. I. kategorii tvořili žáci ze 4. a 5. tříd a měli za téma narození pána Ježíše Krista. Ve II. kategorii byli soutěžící z 6. a 7. tříd. Tito řešili téma Gedeon a Rút. Poslední III. kategorie dostala za téma Listy Korintským. První část soutěže spočívala v testu. Prvních šest nejúspěšnějších z každé kategorie postoupilo do finále, kde soutěžící dostávali otázky přímo od moderátora, a definitivně se tak rozhodlo o vítězích soutěže v každé kategorii. Z nich první dva postupují do ústředního kola, které se bude konat v Kroměříži 24. března 2017.

Z naší školy se umístila na 2. místě v I. kategorii Nikola Fojtová, na 1. místě ve II. kategorii Magdaléna Zouharová a na 2. místě ve III. kategorii Jan Ryzí. Tito soutěžící postupují do celostátního kola v Kroměříži. Ve III. kategorii je nutné ještě připomenout pěkné 3. místo, které získala Markéta Kotolánová. Soutěž je pro všechny, kdo se chtějí naučit něco o Bibli, chce to jen trochu přípravy a chuť zasoutěžit si. A na závěr malý kvíz ze soutěžních otázek:

1. Kde od Jeruzaléma leží Betlém?
2. Kdo byla prababička krále Davida?
3. Kolik je evangelistů?
4. Kolik je apoštolů?
5. Jak se nazývají boží pravidla?

Mája Zouharová a Miša Keslová, 7. B

Správné odpovědi:

1. na jihu, 2. Rút, 3. Čtyři, 4. Dvanáct, 5. Desatero

O co píšete Ježíškovi?

To je ale zapeklitá otázka! Naše agentky z Plátku vyšly do tříd a udělaly menší průzkum. Vypytávaly se na to, jaká jsou vaše přání a co byste chtěli dostat pod stromeček. Na prvním stupni jim děti nadšeně vyprávěly, co by jim Ježíšek měl přinést. Na druhém stupni se někteří ani nezamysleli, jen se usmáli a odkráčeli. Odpovědi jsem pro vás sepsala a musím přiznat, že některé mě překvapily. Doufám, že nám všem Ježíšek splní přání i ta tajná, se kterými jste se nám nesvěřili.

Na prvním stupni mezi děvčaty obsadily přední příčky především panenky Barbie a brusle. Nesmím vynechat ani plyšáky a stolní hry, které si slečny chtějí zahrát doma s rodinou. Další prioritou mezi děvčaty byl domácí mazlíček, nejvíc si holky přejí křečky nebo psy.

U chlapců z prvního stupně jsou přání stejně pestrá. Absolutním vítězem se stala stavebnice LEGO. Někteří si přejí „flešky“. Dalším přáním jsou NERF pistole, dokonce zazněl i náskres hradu.

A jak je na tom druhý stupeň? U těchto starších osob jsem zjišťovala jejich odpovědi já. Musím říct, že někdy to byla fuška. Z panenek a cínových vojáčků už vyrostli. Mezi hmotnými věcmi, které si moji kamarádi přejí, jsou hlavně CD oblíbených skupin. U holek převažovalo nejrůznější oblečení, u kluků často zaznělo slovo elektronika. Moje předpoklady, že první místo bude patřit mobilům, se nenaplnily.

Přání, které nesmím zapomenout zmínit, je zdraví. Jistě to bylo myšleno na všechny, nejvíce ale na mámu osoby, která mi tuto odpověď napsala. (A já držím pěsti, aby se vše zlepšilo!) Zdraví, to se dneska hodí.

Takto dopadl tedy průzkum na naší škole. V internetových novinách Lidovky.cz jsem se dočetla, že v jejich průzkumu veřejného mínění si děti od 10 do 15 let nejvíc přejí mobilní telefony, notebooky, oblečení a sportovní vybavení. Novým trendem vánočních přání však jsou jednoznačně peníze. No, jak by se vám líbil takovýto dárek? Mně teda rozhodně ne.

Sabina Stloukalová, 9. B

Učitelé v roli Ježíška

Při zjišťování odpovědí na otázku: „O co by sis napsal Ježíškovi?“ mě napadlo, co by si žáci přáli od učitelů, kdyby jim psali jako Ježíškovi.

„Aby se paní učitelka Čumová trochu mírnila s rozdáváním panovníků. Necítím ruku. Ámen!“

„Chci jen to, aby mi dala paní učitelka Všianská dvojku z angličtiny.“

„Průměr na vysvědčení 1,5 by se mi vážně hodil! Učitelé – smilujte se!“

„Zrušení nultých hodin. Možná bych pak věděla, co je to spánek.“

„Prázdniny! Snad každý den píšeme nějaký test, člověk si ani nemůže pomalu odpočinout. Takže by mi vlastně stačilo pár dní volna. Pac a pusu!“

„Tempo v naší češtině je smrtelné. Bohužel to nemyslím tak, že se tam nudím k smrti. Naopak, v češtině člověk nestíhá pomalu ani dýchat.“

„Kdyby mi paní učitelka Tesařová dala na vysvědčení dvojku z matematiky a fyziky, vůbec bych se nezlobil.“

Pro dobro žáků ponechávám tyto odpovědi zcela anonymní. Co myslíte? Vyslyší učitelé naše zbožná přání?

Sabina Stloukalová, 9. B

Vánoční cestování kolem světa

Vánoce jsou svátky uznávanými po celém světě. Kdo by si také nechal ujít tu úžasnou atmosféru, která nás v těchto svátečních dnech obklopuje? Vánoce se ale v každé zemi něčím liší a dodržováním tradic se z Vánoc v každé zemi stává něco jedinečného. Pojďme spolu zjistit, jak Vánoce probíhají v jiných zemích.

Uznejme, že Ježíšek asi nestihne obletět celý svět a rozdat dárky všem hodným dětem, kterých jsou po světě miliony. Proto například v Anglii pomáhá Ježíškovi Father Christmas, který svoji nadílku štědře rozděljuje z 24. na 25. prosince. V tu noc většina dětí nemůže dospát z pocitu radosti a nedočkavosti z toho, co jim Father Christmas nadělí. K tradičním vánočním jídlům v Anglii patří krocan s ořechovou nádivkou. Sladkou tečku pak tvoří vánoční pudink. Chodí ho míchat každý člen rodiny a vyslovuje při tom svá nejtajnější přání. Před konzumací se do pudingu umístí prstýnek. Kdo ho z mísy vytáhne, toho v následujícím roce čeká štěstí.

V Americe 25. prosince dělá dětem radost Santa Claus a jeho sobí spřežení. V typickém americkém svátečním jídelníčku pak nesmí chybět nadívaná krůta s bramborovou kaší, sladké brambory, kukuřice, nádivka, brusinkový kompot a pečivo.

Věčné slunce, teplo, *klokani*... Jaký stát se vám vybaví ve spojitosti s touto charakteristikou? Ano, Austrálie! Ačkoli my v České republice jsme zvyklí spíše na mrazivé nebo deštivé počasí a spoustu radosti ze sněhu, pokud nejsou Vánoce na blátě, v Austrálii jsou zalité sluncem v naprostém pořádku. S tím souvisí i fakt, že sváteční večere se často odehrává na pláži, kde se schází stovky lidí. K jídlu se podávají obložené mísy, ovocné a zeleninové saláty, k pití všemožné koktejly. Nic ale nebrání těm, kteří chtějí Vánoce oslavit spíše v rodinném kruhu a sejít se u teplého krbu a oslavovat s krocanem.

V Itálii začínají vánoční svátky na Boží hod po papežově požehnání. Vánoční čas končí na Tři krále, kdy komínem přilétá čarodějnice Befana. Ta vloží hodným dětem do připravených ponožek dárky a zlobivým uhlí. Tradičním jídlům v Itálii je krocan a pečené jehně.

V Norsku naděluje dárky Julenissen. V noci před Štědrým dnem dávají děti na okno mísu s ovesnou kaší, aby se posilnil na svoji cestu po obloze. Ovesná kaše nechybí ani u večere. Ten, kdo v ní najde mandle, má větší šanci, že se v dalším roce vdá, nebo ožení.

Doufám, že vás tyto zajímavosti ze světa zaujaly a že k vám letos bude náš český Ježíšek štědrý.

Sabina Stloukalová, 9. B

Vánoce v ČR

Také školu jsme si vánočně vyzdobili.

Sofie Burianová, 5. A

Projektový den v 5. A

Projektový den na prvním stupni se konal 8. prosince. Já a mí spolužáci z 5. A jsme měli plné ruce práce. Museli jsme udělat glazované ořechy v cukru na školní jarmark. Pokud budete mít chuť, můžete si je taky zkusit upéct. A tady je recept.

Potřebujeme: 180 g vlašských ořechů, 145 g cukru krupice, 50 ml vody. Všechno zamícháme a na 8 minut vložíme do mikrovlnné trouby. Po 2 minutách promícháváme. Poté dáme uschnout na plech pokrytý pečícím papírem.

Jakmile jsme dodělali ořechy, vrhli jsme se na zdobení vánočního stromku. Dokončovali jsme papírové koule, které jsme také vyráběli na jarmark. A protože nám zbyl čas a museli jsme čekat, až ořechy zaschnou, paní učitelka nám pustila vyprávění o vesmíru na DVD. Uschlé ořechy jsme začali balit po 10 dkg do balíčků. Měli jsme ještě i jiné výrobky na jarmark: kaktusy, svícny (látkové a dřevěné), záložky do knihy, zvonečky, voskové svíčky, bludiště a perníkovou chaloupku. Vyrobené zboží jsme nabízeli v pátek 9. prosince na jarmarku před školou. Ke každému většímu nákupu jsme dávali vánoční přáníčka, vyrobená během projektového dne. Bylo to krásné dopoledne a bohužel naše poslední vyrábění na jarmark.

Ještě jednou krásné Vánoce vám přeje Sofie Burianová, 5. A

Školní jarmark

Jarmark se konal odpoledne 9. prosince 2016 před školou. Počasí blížící se Vánoce moc nepřipomínalo, obloha byla zatažená, ale nepršelo. Před nabízením vánočních předmětů, které jsme sami vyrobili, jsme vypouštěli balónky s přáním Ježíškovi. Signál pro jejich vypuštění byl dán prostřednictvím rádia Impuls. Potom všichni žáci z prvního stupně zazpívali dvě koledy. A jarmark mohl začít. Prodali jsme hodně výrobků. Rodičům se líbily. Získané peníze půjdou na zaplacení adopce afrického dítěte a část na odměny pro nás při školní pouti. Na celý ten ruch shlížel z balkónu školní vánoční strom. Od tohoto dne nás osvětlený vítá při vstupu do školy.

Kristýna Jílková, 4. B

Exkurze 8. ročníků

Ve čtvrtek 8. prosince jsme byli na Střední průmyslové škole chemické v Brně. Na úvod exkurze nám profesorky této školy řekly o možnostech studia, o studijních oborech, uplatitelnosti absolventů na trhu práce a o aktivitách žáků školy. Pak jsme byli rozděleni do tří skupin. Postupně jsme prošli za doprovodu učitelů nejzajímavější učebny školy. Naše skupina začala v chemické laboratoři, kde nám ukázali několik pokusů. Další učebna, kam jsme se přemístili, byla plná mikroskopů, ve kterých jsme mohli vidět různé buňky. Představili nám svého maskota – švába, což nás pobavilo. Naší třetí zastávkou byla mikrobiologická laboratoř, kde nám vysvětlili, k čemu učebna je, a prozradili nám, že mají obrácenou ledničku (nechladí jim, ale zatepluje). Další zajímavostí byl jakýsi přístroj na „třepání“ zkumavek. Pokračovali jsme do interaktivní učebny, kde nám ukázali modely čističek vod, a dokonce tam měli i minipivovar. V učebně fyziky nám vysvětlili, jak funguje oko, a pak přišly na řadu pokusy s elektřinou. Dobrovolníci se mohli nechat „pokopat“. Nevěřila jsem, jaký byl obrovský zájem. Úplně na závěr jsme dostali pexeso s chemickými prvky. Dozvěděli jsme se spoustu informací a viděli pokusy, o kterých se v chemii budeme učit. Tento netradiční způsob výuky se nám líbil. Děkujeme panu učiteli Sedláčkovi za zorganizování této exkurze.

Vendy Kučerová, 8. B

Projektový den

Ve středu 16. listopadu se na naší škole uskutečnil projektový den žáků 2. stupně. Téma bylo pro všechny skupiny stejné: „HAPPY BIRTHDAY, YOUR MAJESTY, HAPPY BIRTHDAY, SIR WILLIAM.“ Během dopoledne jsme museli vypracovat spoustu úkolů, které souvisely s Velkou Británií a Severním Irskem. Zabývali jsme se také královskou rodinou. Osmáci a devátáci museli navíc s výsledky své práce seznámit mladší spolužáky.

Názory na tuto akci podle mě byly různé – někdo se těšil, někdo jen znuděně mávl rukou. Já osobně jsem byla za toto téma nesmírně ráda, ačkoli musím uznat, že když jsem se dozvěděla, že nejsem ve skupině jen s kamarády z naší třídy, ale i s žáky z 9. A, moc nadšená jsem z toho nebyla. A ještě větší nechut jsem pocítovala v momentě, kdy si žáci z 9. A dopředu rozebrali úkoly, které chtěli, a na lidi z mé třídy zůstal jen ten zbytek. Nicméně vše se dobře vyřešilo a rozdělilo tak, abychom se navzájem nepozabíjeli.

V projektový den moje zklamání velmi rychle opadlo. Každý ze skupiny byl pracovitý a nikdo mně nemluvil do práce, což z celého srdce nenávidím. Dokonce jsem měla tu čest zahrát si královnu v doprovodu Jamese Bonda. Nemohu zapomenout zmínit naše divadlo. Rolí Romea a Julie se statečně ujali Jan Sedláček z 9. B a Lukáš Pavel z 9. A. Myslím si, že každý člen z naší skupiny si zaslouží obrovskou pochvalu. Děkuji všem za nezapomenutelný zážitek a skvěle strávený den. Doufám, že Týden devátáků proběhne stejně hladce.

Sabina Stloukalová, 9. B

Názor člena skupiny:

Naše skupina na projektový den byla tvořena z fajn lidí. Kdybych měl popsat naši skupinu jedním slovem, tak by to bylo slovo pohodáři, protože pod velením naší kapitánky Sabiny, šlo všechno v pohodě. Sabina nám všechnu práci rozdělila už den předem, a tak jsem si spoustu věcí doma připravil a v projektový den jsem se pak mohl jen válet a maximálně se učit text, který jsem měl říkat před šestáky. Byl jsem ve dvojici s Mr. Švancarou, který už měl taky některé úkoly udělané, a proto jsme pomáhali ostatním členům skupiny. Před prezentací jsem se lehce klepal, měl jsem obavy z toho, abych se třeba nepřeklel, ale nakonec se mně vše podařilo stejně jako celému týmu. Byli jsme s naší prací spokojeni. O volné hodině jsme si

ve třídě „zatrslali“ pod přísnou ostrahou Lukáše Kocha a Radka Mikuly. Při průvodu královen mě jednoznačně upoutala Vendula Lepková nejen svým oblečením, ale i důstojným chováním. Pak už jsme jen uklidili třídu a s radostí po těžkém a namáhavém dnu se rozutekli domů.

Adam Křelina, 9. B

P.S.: Na fotce mě nehledejte, měl jsem moc práce.

(Foto naší skupiny – zleva J. Švancara, L. Pavel, D. Adámková, J. Škrabal, A. Vavrisová, já – Sabina Stloukalová, E. Knotková, R. Mikula. Spodní řada: J. Sedláček, M. Culková a vyfotit se s námi neodmítl pan učitel Karel Horbas.)

Nad dopisy čtenářů

V časopisu Plátek otvíráme pro vás novou rubriku, prostřednictvím které se chceme zabývat vašimi problémy a dotazy. První článek bude netradiční. Pokusíme se vám odpovědět na několik otázek, které jste řešili ve škole. V dalších číslech už budeme reagovat na dotazy, které nám sami doručíte. Pokud si nebudeme vědět rady, zajdeme za nějakým odborníkem.

V současné době se někteří trápíte tím, jak vybrat ten správný vánoční dárek.

Dárky vybírejte tak, aby z nich měli obdarovaní radost. Když kupujete dárek svým blízkým, víte, co by je potěšilo nebo o co se zajímají. Pokud vůbec nemáte představu co koupit, podle nás by bylo nejlepší promluvit si o dárku s lidmi, kteří dotyčnou osobu také znají. Možná vám poradí. Další možností je nenápadně se zeptat rovnou.

Nejtěžší bývá vybrat dárek někomu, koho neznáte nebo znáte jen málo. A to je ten problém, který jste řešili o přestávkách. V některých třídách jste si vylosovali teď před Vánoci spolužáka, pro kterého máte koupit nějakou maličkost. Když si vylosujete člověka, kterého skoro neznáte, napadne vás otázka: „Co mu proboha dám?“ Největší problém nastane, když si holka vylosuje kluka a obráceně. Doufám, že se vám podařilo vybrat ten správný dárek, z kterého bude mít váš spolužák/ vaše spolužačka na třídní besídce radost. Pokud ne, nic si z toho nedělejte. Snaha se cení. A nezapomeňte, že za každý dárek bychom měli být vděční, vždyť sami teď už víte, jak je těžké přijít ten správný dárek, který by vykouzlil úsměv na tváři.

Jak přesvědčit rodiče, aby mi pořídili živý dárek?

S tímto problémem se setkáváme ve třídě často. Kdo by nechtěl chlupatého mazlíčka? Nejčastější odpověď rodičů je však: „Jsi na to moc malý. Nebudeš se o něho umět starat. Zvíře je zodpovědnost.“ Než ale začnete o zvíře prosit, měli byste si sami uvědomit, jestli se o ně dokážete postarat. Není to totiž úplně jednoduché. Nejlepší je vědět už předem, jaké máte možnosti, aby se zvířátko u vás mělo dobře. Nejpersvědčivějším argumentem asi bude, když si začnete pořádně plnit své povinnosti a rodiče uvidí, že jste zodpovědní. I když vám rodiče zvířátko nedovolí, nebuďte smutní, vždy tu jsou přátelé, které vám nikdo zakazovat nebude.

Jak zamaskovat nějaký průšvih?

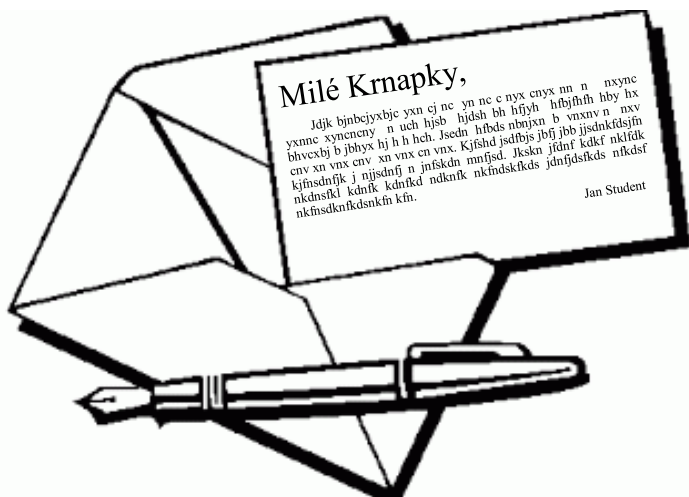
Bylo by správné říct pravdu hned, a ne lhát a vymýšlet si, protože lež má krátké nohy. Přiznat se bývá někdy velmi těžké. O problému je vždy dobré si s někým promluvit.

Jak říct klukovi/ holce, že se mně líbí?

Existují dvě možnosti. Ta první je, podle našeho názoru, těžší a riskantnější. Přímou mu/jí to řekneš nebo napíšeš. Riskuješ tím nejen odmítnutí, ale i možný posměch ostatních spolužáků. Ta druhá je méně riskantní. Začneš se s ním/s ní kamarádit, můžete si povídat a zajímat se o stejné věci. A časem se vše vyjasní.

Nemyslete si, že někoho špehujeme, v tomto článku řešíme pouze takové problémy, které se nedaly přeslechnout. Doufáme, že v příštím čísle už budeme odpovídat na vaše dotazy. Mohou být i anonymní. Otázky pro nás prosím odevzdávejte v zalepené obálce paní učitelce Máslové. Rádi vám na ně odpovíme a doufáme, že vám i poradíme.

Krnep

Z této akce pro vás uveřejňujeme postřehy dvou našich redaktorek. Obě dvě se shodly na tom, že se během dvou dnů dozvěděly spoustu zajímavých informací a doporučují mladším žákům školy, aby se v devítce nezapomněli na exkurzi přihlásit.

Ve čtvrtek 20. října 2016 v šest hodin ráno se všichni přihlášení devátáci a paní učitelky Čumová, Kyánková a Tesařová sešli před školní tělocvičnou a čekali na příjezd autobusu. Když po chvíli čekání dorazil, paní učitelka Čumová si začala zapisovat naše jména a postupně jsme nastupovali do autobusu.

Po třech hodinách jsme přijeli do Lidic, dostali jsme pracovní listy, které jsme si měli průběžně vyplňovat. Nejprve jsme navštívili muzeum, ve kterém nám promítli krátký film o Lidicích, potom jsme pokračovali do expozice, kde jsme si četli popisky u exponátů. Dívali jsme se na film, ve kterém byly zachyceny výpovědi lidí, kteří přežili všechny ty hrůzy. Nakonec jsme šli na místo, kde dřív stávaly Lidice, a paní průvodkyně nám ukazovala, kde byla lidická škola, kde stál kostel, a řekla nám, kde kdo bydlel. Velmi na nás zapůsobilo sousoší lidických dětí.

Nastoupili jsme zpátky do autobusu a jeli jsme do Terezína. Tam se nás ujal pan průvodce, který nás provázel Malou pevností. Potom jsme prošli asi půlkilometrovou chodbou a nakonec

j jsme jeli do Tereziánského muzea, tam jsme mohli vidět obrázky od židovských dětí, které byly nuceny v Terezíně žít, časopisy, slyšeli jsme ukázkou z opery Brundibár. Po prohlídce jsme získali představu o perzekuci českého národa nacisty.

Další cesta již vedla do Prahy. V Praze jsme se ubytovali na vysokoškolské koleji jménem Volha. Po ubytování jsme měli asi půl hodinky čas na odpočinek. O půl deváté jsme jeli metrem na prohlídku noční Prahy. Když jsme dorazili na Staroměstské náměstí, vyslechli jsme si krátký výklad a dostali jsme rozchod. Mohli jsme si zajít třeba do obchodů s oblečením, kterých bylo na Václavském náměstí opravdu spousta, ale zboží se nám zdálo předražené. Většina mých spolužáků zašla na jídlo do „mekáče“. Skončil rozchod a my jsme se vydali zpátky na koleje. Po tříhodinové „procházce“ jsme konečně dorazili do svých pokojů a padli jsme únavou. (Někteří k nelibosti vyučujících ale byli vzhůru ještě pár hodin – například já.)

Druhý den jsme ve čtvrt na osm předali pokoje a jeli autobusem k Pražskému hradu. Tam jsme se podívali na výměnu stráží, udělali jsme si s ní pár „selfiček“ a šli jsme se podívat z vyhlídky na Prahu. Poté jsme prošli kontrolou do areálu Hradu a vstoupili jsme do chrámu sv. Víta. Když jsme si to tam dostatečně prohlédli, odebrali jsme se na Karlův most. Celý jsme si ho prošli a pokračovali na Staroměstské náměstí, kde jsme dostali rozchod. Po něm jsme si to namířili k Národnímu divadlu. Zde jsme se rozdělili do dvou skupin a každé skupiny se ujal jeden průvodce, který nám ukázal snad celé ND (vzal nás i na terasu). Potom jsme si museli pospíšet, jelikož už na nás čekali v Židovském Městě, kde jsme si prohlédli tři synagogy (Staronovou, Pinkasovu a Maiselovu). Do všech synagog si kluci museli nasadit jarmulku.

Na závěr jsme se vydali na Vyšehrad, tam jsme se něco dozvěděli o rotundě sv. Martina. U baziliky sv. Petra a Pavla jsme si udělali „dvoutřídní foto“. Ještě jsme zamířili na Slavín a potom již rovnou do autobusu.

V autobusu jsme se podívali na film a jeden náš spolužák (Boss) nám měl přednést svůj referát o chrámu sv. Víta, který neudělal. Paní učitelka mu ale i přes to dala slovo. Místo toho, aby mluvil k tématu, mluvil hlavně o pokémonech. Byla to taková vtipná tečka na konci exkurze.

Lucka Bartušková, 9. A

Exkurze žáků 9. ročníků

První den jsme se jeli podívat do Lidic a do pevnosti Terezín. Obě tato místa byla velmi náročná na psychiku. V Lidickém muzeu nás například zaujala věc, která po vypálení zbyla, a to byly dveře od kostela, který byl kdysi dominantou vesnice.

Dále nás upoutalo vyprávění průvodce o tragédii z 10. června 1942. Vše, co se tehdy v Lidicích odehrálo, bylo pouhou shodou náhod. Němci potřebovali najít atentáčníky, kteří zavraždili Reinharda Heydricha. Hitler jim poručil, aby si s tím pospíšili, chtěl je mít popravené do pohřbu říšského protektora. Jedné ženě došel od muže do továrny na baterie ve Slaném dopis, jehož obsah se zdál majiteli továrny podezřelý, a upozornil na něj v domnění, že je muž zapleten do atentátu, a nebo že může jít o provokaci. Gestapo mylně vyhodnotilo obsah dopisu a večer začali Němci v Lidicích obcházet domy s tím, ať si obyvatelé sbalí své cenné věci a odejdou do místní základní školy. Nikdo nevěděl, co se děje. Gestapo si od starosty obce vyžádalo seznam lidí a informace o nich, aby věděli, kteří jsou na noční směně v práci. Dozvěděli

jsme se, že nejprve Němci oddělili muže od žen a dětí. Muže postříleli. Ženy a děti shromáždili v místní základní škole, tam jim řekli, ať odevzdají veškeré své věci. Ženy odvezli do koncentračního tábora Ravensbrücke. Děti dali buď na převýchovu, nebo je usmrtili v tzv. plynových vozech.

V Terezíně jsme se podívali do cely Gavriilo Principa, který spáchal atentát na Františka Ferdinanda d'Este. Vyzkoušeli jsme si, jaké to bylo v židovské cele.

Po prohlídce těchto smutných míst jsme odjeli do hlavního města, kde jsme se ubytovali na kolejích Vysoké školy chemické v Praze. Vel-

mi rychle jsme zapomněli na tragické události a ponořili se do víru velkoměsta. Procházka noční Prahou nás uchvátla. Mohli jsme spatřit Prašnou bránu, Obecní dům či sochu sv. Václava na Václavském náměstí, kde jsme také měli i tříčtvrtěhodinový rozchod.

Ráno jsme celkem brzy vyrazili na Pražský hrad, odkud jsme pak šli do Národního divadla. Paní průvodkyně byla velice milá, vzala nás k základním kamenům, na terasu a do hlediště. Z Národního divadla byl rychlý přesun do Židovského Města. Navštívili jsme židovský hřbitov a čtyři synagogy. Na závěr dne jsme se vydali na Vyšehrad, kde jsme na Slavíně hledali hroby známých osobností.

Oběma dny nás provázely pracovní listy, které jsme důkladně vyplňovali.

Výlet se nám líbil. Jsem si jistá, že pro mě a mé spolužáky to byl zážitek, na který jen tak nezapomeneme.

Nicol Sedláčková, 9. B

Fotbalový turnaj žáků 1. stupně

V pátek 25.11. 2016 a 2.12. 2016 na naší škole proběhlo školní kolo fotbalového turnaje. Zúčastnili se ho žáci 2. - 5. tříd. Všichni si vedli dobře. Atmosféra byla výborná. Diváků bylo přes 50 a myslíme si, že se to všem líbilo. Nelíbilo se nám, že někteří sportovci mluvili vulgárně a paní učitelky se s nimi musely zlobit. Obě jsme si také zahrály v obraně a dost jsme našemu týmu pomohly. Z naší třídy byl asi nejlepším hráčem Michal Mikula. Vstřelil první branku a velmi se snažil. I když naše třída nebyla mezi třemi nejlepšími, prožili jsme pěkné sportovní odpoledne. A nyní již výsledky:

Utkání 1. část	Výsledek	Utkání 2. část	Výsledek
2. A x 2. B	11:0	2. A x 3. B	0:7
3. A x 3. B	4:5	2. B x 3. A	0:13
4. A x 4. B	2:4	4. A x 5. B	1:3
5. A x 5. B	6:1	4. B x 5. A	7:1

Družstvo	Body	Skóre	Pořadí	Družstvo	Body	Skóre	Pořadí
2. A	3	11	Účast	4. A	0	2	Účast
2. B	0	1	Účast	4. B	6	11	2. místo
3. A	3	17	3. místo	5. A	3	7	Účast
3. B	6	12	1. místo	5. B	3	4	Účast

Jana Setničková a Adéla Ščučková, 5. B

Florbalový turnaj

Dne 4. listopadu se naši žáci ze sedmých, osmých a devátých tříd zúčastnili florbalového turnaje v Blansku. Týmy byly rozděleny do dvou skupin. V první skupině byly Lysice, Jedovnice a Křtiny. Ve druhé pak byly dvě blanenské školy (ZŠ Erbenova, ZŠ TGM) a Gymnázium Rájec Jestřebí. Turnaj byl zahájen prvním zápasem mezi Lysicemi a Křtinami. Ze začátku se zápas vyvíjel ve prospěch našich žáků a vedli jsme 1:0. Ve druhém poločase nás soupeř překvapil a dvěma brankami obrátil utkání na svoji stranu. Tento stav už zůstal nezměněn. Ve druhém zápase s Jedovnicemi jsme hráli skvěle a toto utkání jsme vyhráli. Díky této výhře jsme vyhráli skupinu a mohli jsme se vrhnout na semifinálový zápas. Narazili jsme opět na Jedovnice. Po výhře s nimi ve skupině jsme byli velmi motivovaní a věřili jsme, že opět vyhrájeme. Ze začátku byla hra velmi vyrovnaná, po chybě soupeře se nám podařilo vstřelit branku. Hráči z Jedovnic po obdržení gólu začali hrát rizikově a po velkém tlaku nám vstřelili tři branky. Bohužel na toto jsme už nenašli odpověď, a tak nás čekal zápas o třetí místo. Jelikož už nebyla šance na celkové vítězství a postup do okresního finále, dostali příležitost zahrát si i žáci, kteří v předchozích zápasech hráli méně. Bohužel toto vedlo k tomu, že zápas skončil nerozhodně, a tak následovaly nájezdy. V nich jako jediný skóroval Roman Zábaj a díky tomu jsme obsadili celkové 3. místo. Ve finálovém zápase proti sobě nastoupily Rájec Jestřebí a Jedovnice. Vítězem celého turnaje se staly Jedovnice a postoupily do okresního finále.

Ještě bych chtěl poděkovat všem zúčastněným za vzornou reprezentaci školy.

Jarda Klevata, 9. A

Do třídy se mnou chodí kluk, který se jmenuje Aleš Knor. Zjistila jsem, že se již několik let věnuje lyžování a je úspěšný v soutěžích. Aleš má 64 pohárů a 25 medailí z nejrůznějších závodů. Rozhodla jsem se i vás prostřednictvím rozhovoru s ním seznámit.

Od kolika let lyžuješ? *Asi od 8.*

Kdo tě k tomuto sportu přivedl? *Táta, jelikož lyžoval taky.*

Kdo je tvůj trenér? *JAN NĚMEC, velmi úspěšný travní lyžař, který byl 14krát mistrem světa a 73krát se stal vítězem světového poháru v travním lyžování. Je nejlepším travním lyžařem století.*

Máš raději travní nebo normální lyžování na sněhu? *Tak stejně.*

Liší se travní lyžování od klasického? *Pouze výbavou. Lyže mají pásy jako u tanku.*

Jakého úspěchu si nejvíc ceníš? *Jsem mistrem ČR.*

Jaký máš cíl? *Být několikrát mistr světa.*

Kam jezdíš závodit do světa? *Slovensko, Německo, Rakousko, Itálie, ČR, ...*

Kde se pořádají závody v České republice? *V Olešnici v Orlických horách, Horní Lhotě, v Předklášteří, ve Štítné nad Vláří, v Českých Petrovicích.*

Kde trénuješ? *Trénuji v Osikách a občas v Předklášteří.*

Který předmět ve škole je tvým nejoblíbenějším? *Určitě tělocvik.*

Co si přeješ dostat k Vánocům? *Rolbu, ale ne v životní velikosti. Model na dálkové ovládání.*

Co jíš na Vánoce? *Kapra.*

Co budeš dělat o vánočních prázdninách? *Lyžovat.*

Pomáháš se zdobením stromečku? *Občas.*

Které vánoční cukroví máš nejraději? *Vanilkové rohlíčky.*

Přeji Alešovi, ať se mu splní všechna přání, a doufám, že s ním jednou udělám rozhovor jako s mistrem světa.

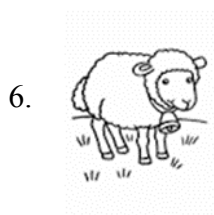
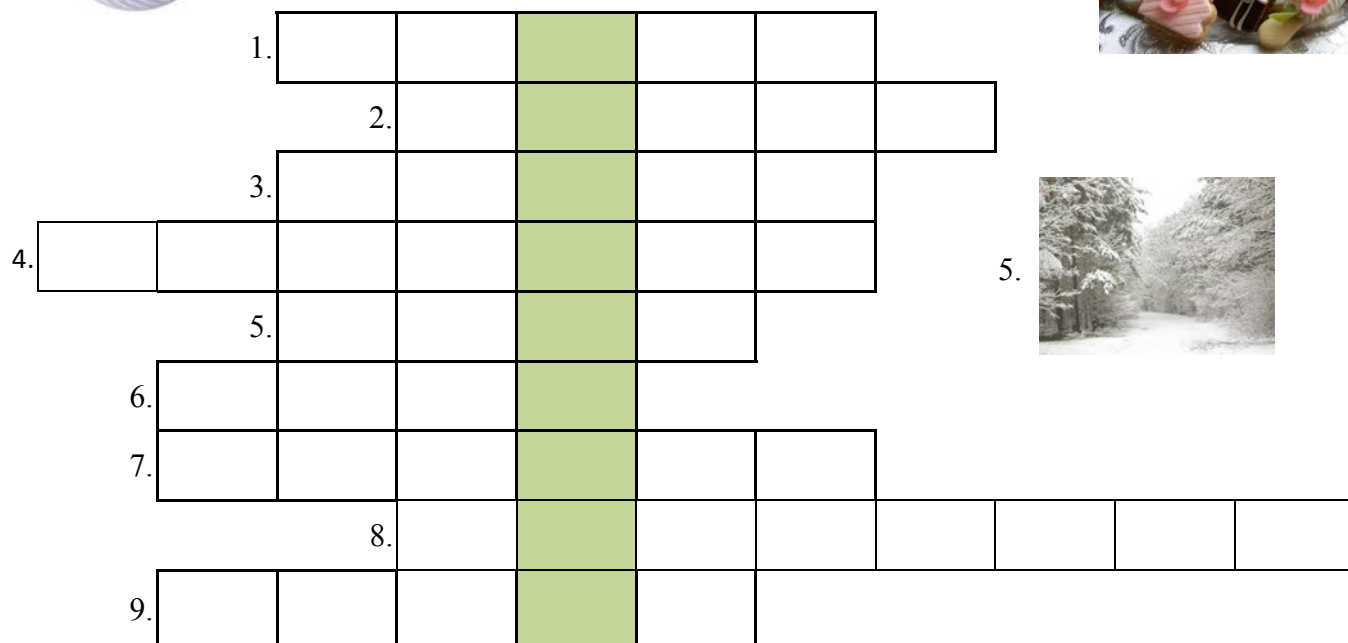
Kdo by se chtěl dozvědět víc informací ať už o Alešovi, nebo o travním lyžování, může se podívat na webovou stránku: www.detinatrave.cz nebo na Facebook: SDL.

Denisa Horáková, 6. C

Křížovka o ceny

Ahoj spolužáci,

vánoční křížovka je trochu netradiční – není to křížovka, jak jste zvyklí. Tentokrát musíte doplnit slovo podle obrázku. V tajence je ukryta věc, bez které si Vánoce nedovedeme představit. Řešení mi odevzdejte do pátku 13. ledna 2017 napsané na lístečku, nezapomeňte uvést jméno a třídu. Čekají na vás opět skvělé ceny. Jsem ráda, že se vás stále víc zapojuje do luštění mých křížovek – dostala jsem hodně odpovědí, ale vyhrát mohli jen dva. Výherce vylosoval Michal Smutný ze 7. C. Jsou to Lucka Pavlíčková a Wendy Kučerová. Blahopřeji! Tajenka z minulého čísla zní „SVATÝ VÁCLAV“.

Veselé Vánoce!

Míša Homolková, 8. B

Školní časopis žáků ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích vychází 22. prosince 2016 nákladem 60 kusů.

Šéfredaktorka: Sabina Stloukalová, korektorka: Gabriela Vlachová, grafická úprava: Sabina Stloukalová.
Redaktoři jsou podepsáni pod svými články.